

SARIEV Contemporary, Пловдив
представя:

Красимир Терзиев

Втречени образи
самостоятелна изложба

5 април – 28 май 2018

Откриване 5 април, 18:30 в присъствието на художника

SARIEV Contemporary, Пловдив има изключителното удоволствие да представи „Втречени образи“, първа самостоятелна изложба на Красимир Терзиев в галерията. Изложбата ще се състои между 5 април и 28 май 2018 г. в пространството на галерията.

Изложбата ще бъде открита на 5 април 2018 г. от 18:30 ч. в присъствието на художника.

Текстът към изложбата е от Светлана Куюмджиева

-
От воайорството до визионерството

“Над мен, за мен, затваряйки ме в себе си, обгръщайки ме все по-близо, беше Вечността, това, което беше преди началото и което триумфира в края; тази огромна празнота, в която всяка светлина и живот и същество е само тънкото и изчезващо великолепието на падащата звезда, студа, спокойствието, тишината – безкрайната и последна Космическа нощ.” – Хърбърт Джордж Уелс, “Първите хора на луната”, 1901 г.

Космосът е най-успешната метафора за всичкото, всеобхващащото и всмукващо в своя вакуум, недостъпно и съвършено всичко. Идеалната стерилна среда за съзерцание, упокояваща и приютяваща, в която човек може да пребивава само чрез напредъка на технологиите или на научната фантастика. Затова винаги образът му се появява някъде помежду им, където се намират и работите на Красимир Терзиев.

От няколко години той с огромно търпение и постоянство опитомява Космоса, най-вече като своя лична ескейпистка фантазия, в която малко по малко и много внимателно пренася цивилизационен багаж. И колкото по-населен е неговият Космос, толкова по-пусти и необитаеми са парчетата земна реалност, които изследва и пресъздава най-често през хладното око на камерата. Така, както етаж по етаж, прозорец след прозорец, погледът на дрона пълзи нагоре по олющената мазилка, докато не засече единствения обитател на този дом, за да се втречат един в друг.

“Between Flashback and Déjà-vu II” (2016) е видео, боравещо с инструментариума на киното, което създава напрегната драматургия от прости технически трикове. Тази стратегия артистът използва и за други свои видео работи, където средата обикновено е изчистена от човешко присъствие. За заснемането му Красимир Терзиев дори не напуска територията на работното си пространство, на ателието. Осъществява експеримента изцяло в лабораторни условия, хиперболизирайки с естествената пустота на жилищния блок, в който се намира то.

Играта на роли между наблюдавания и наблюдаващия може да бъде доста сложна, особено когато Космосът е дори в мобилния ти телефон и във всеки един момент можеш да видиш и сам себе си отгоре. Но Краси Терзиев я постига с философска лекота, ползвайки дистанцията на вечното извънорбитално спокойствие дори и на най-близки разстояния.

Въпреки иронията на вселенския бълг с животни, хора и техника в лунен пейзаж или силует на палма, очертан върху “Синия мрамор” (познатият образ на планетата Земя, заснета от Космоса), неговото проникване отвъд е някак носталгично и архивно, повтарящо отново и отново първите крачки на човека като “флашбак”, твърде далеч от съвременната корпоративна концепция с летящата кола, понесла фамозния цитат от “Пътеводителя”.

На нея Красимир Терзиев може да отговори с “Yet to be titled” (2018) в онази ретро стилистика на фототапет, в която Космосът е битовизиран на нивото на многотиражен екзотичен пейзаж, подобно на поранните му работи – “Лунен рай” (2013) и “Семейство” (2015).

“Apollo Albino Programme” (2017) е част от проекта “The Image is no longer available” – надпис, с който

SARIEV CONTEMPORARY

обикновено се обозначава грешка или внезапна липса в системата. Този сбъркан "Ноев ковчег" намира продължение с "Apollo Melanist Programme" (2018), отново представен в кода на специална космическа програма. Много преди хората, в Космоса политат животни – маймуни и кучета и манипулирани изображения като тези.

Всъщност, в изкуството на Красимир Терзиев ако Космосът е пътуване, то е насочено не навън, а навътре към себеопознаване във всеки смисъл, с откривателската енергия на първите хора. Пътуване, което не завършва с угасването на монитора и още вперения в него образ на артистичното, социалното, виртуалното, приемливото аз.

"Monument to the Time Elapsed II" (2016) е поредното мъртво устройство, в което за последно художникът е видял само себе си. Но тук то е също възможност за него да се разкрие като участник в космически необхватните отношения между образ и зрител.

Светлана Куюмджиева

-

Красимир Терзиев е интердисциплинарен художник и изследовател, чиято работа обхваща разнообразни медии, включително видео/филм, фотография, живопис/рисуване и текст, поставяйки под въпрос границите между реалността и фикцията, като същевременно изследва разнообразните преходи и напрежения между глобализирания свят, доминиран от огромното многообразие от символични изображения, и неговите материални основи в технологичния, физически и човешки "хардуер".

Той притежава докторска степен по Културна антропология от Софийския университет (2012) и магистърска степен по Живопис от Националната художествена академия, София (1997).

През 2015 г. има самостоятелна изложба "Между миналото, което предстои да се случи и бъдещето, което вече е било" в Националната галерия, София с куратор Яра Бубнова. Наскоро участва в изложби в галерия "Структура" (София, 2017 г.), Argos Centre for Art & Media (Брюксел, 2017, 2016, 2015), галерия Gaia (Истанбул, 2017), SARIEV Contemporary (Пловдив, 2017, 2016), фондация Osage Art (Хонг Конг, 2015 г.), Garage Museum of Contemporary Art (Москва, 2015 г.), Moderna Galerija (Любляна, 2015 г.).

Той е автор на академичната монография "Ре-композиция. Автор, медии и произведения в епохата на дигиталното възпроизводство" (Изток-Запад & ИСИ-София: 2012) и в момента е член на програма Advanced Academia на Центъра за академични изследвания - София.

Творбите му са част от публичните колекции на Centre Pompidou/MNAM; Arteast 2000+ Collection, Moderna Galerija Любляна; Софийска градска художествена галерия и други.